

forslaget til lov om boligbyggeri foreslået, at arbejds- og boligministeren bemyndiges til helt eller delvis at forlænge de i medfør af byggestøttelovgivningen indrømmede fritagelser for ordinær kommunal ejendomsskyld. Herved vil det huslejeniveau, der opnås som følge af den graduerede ejendomsskyld for disse ejendomme, kunne gøres permanent.

Endelig foreslås det, at den ekstraordinære ejendomsskyld gradvis aftrappes over en periode på 40 år med $\frac{1}{10}$ efter hver almindelig vurdering, første gang efter den almindelige vurdering pr. 1. oktober 1964. Den vil således være helt bortfaldet pr. 1. april år 2001. Det provenutab, kommunerne herved lider, må forventes i nogen grad at blive modvirket af en forøgelse af grundskylden som følge af stigninger i grundværdierne.

Ved udarbejdelsen af de foran omtalte forslag er det i øvrigt tilstræbt at udforme de nye bestemmelser således, at de i administrativ henseende bliver så enkle som muligt at arbejde med for kommunerne. Når bortses fra de ejendomme, der er fritaget for ejendomsskyld i henhold til byggestøttelovgivningen, skal de ekstraordinære skatter pålignes de samme ejendomme, som svarer ordinære skatter og beregnes på samme grundlag som disse. Beregningen af de ekstraordinære skattebeløb kan derfor ske ved en simpel omregning af de gældende ordinære skattebeløb. Det samme gælder for købstædernes vedkommende de ejendomme, der er skattefritagne i henhold til byggestøttelovgivningen, idet disse ejendomme i købstæderne er pålignet tillægsejendomsskyld, og gradueringen af den ekstraordinære ejendomsskyld er foreslået foretaget på samme grundlag som sket for tillægsejendomsskyldens vedkommende. I Københavns og Frederiksberg kommuner må der derimod foretages en særskilt beregning af den ekstraordinære ejendomsskyld for ejendomme, der er skattefritagne i henhold til byggestøttelovgivningen, ligesom disse ejendomme må opdeles i de for ejendomsskyldens graduering fornødne grupper, alt efter det tidspunkt fra hvilket skattefritagelsen gælder. Denne opdeling af ejendomme vil imidlertid — på samme måde som det skete i købstæderne i 1955 — kunne foretages på grundlag af allerede foreliggende lister i de to kommuner og vil således ikke volde større administrativt besvær.

Når det er foreslået, at den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld *alene skal pålignes i bykommunerne* (d. v. s. København, Frederiksberg og købstæderne, herunder de sønderjyske flækker) men *ikke i sognekommunerne* (det vil i denne for-

bindelse sige Gentofte, de københavnske omegnskommuner og sognekommunerne i øvrigt), skyldes det, at behovet for en tilpasning af huslejen i de ældre ejendomme er langt større i byerne end i sognekommunerne. Huslejen i lejligheder opført før 1940 er steget betydeligt mindre i hovedstaden og købstæderne end i forstæder og andre bymæssige bebyggelser. Denne forskel i huslejestigningen skyldes for en stor del, at ejendomsskatterne til bykommunerne har været omtrent uforandrede siden 1940, medens ejendomsskatterne i forstæder og bymæssige bebyggelser er steget væsentligt i denne periode — ikke mindst de amtskommunale ejendomsskatter. Som følge heraf er en væsentlig del af den større huslejestigning i forstæder og bymæssige bebyggelser allerede i forvejen inddraget til fordel for det offentlige.

Endvidere bevirker indførelsen af den ekstraordinære grundskyld i bykommunerne, at der sker en vis udligning af de bestående forskelle i grundskyldens højde mellem byerne og deres forstæder. Når den ekstraordinære grundskyld har nået sit maksimum, vil den samlede grundskyldpromille i alle bykommuner være omkring 25. Herved vil grundskyldpromillen i byerne komme op på samme niveau som den samlede sogne- og amtskommunale grundskyldpromille i de forstadskommuner, hvor ejendomsbeskatningen er lavest. I Gentofte kommune, der har den laveste ejendomsbeskatning uden for bykommunerne, er den samlede grundskyldpromille til kommune og amt således ca. 24 i skatteåret 1958-59, og i de fleste andre forstadskommuner mellem 25 og 35.

Sluttelig bemærkes, at når bestemmelserne om den ekstraordinære grundskyld og ejendomsskyld er optaget i et særskilt lovforslag og ikke indarbejdet i den gældende kommunale ejendomsskattelov, skyldes det, at den gældende lov ikke i sin nuværende skikkelse er egnet til at optage sådanne bestemmelser. Den måtte i givet fald undergå en gennemgribende revision, der ikke med fordel kan foretages før det sogne- og amtskommunale beskatningssystem er moderniseret. Det foreliggende lovforslag er imidlertid udarbejdet med henblik på, at bestemmelserne uden tekniske vanskeligheder vil kunne indgå i en eventuelt kommende ny samlet ejendomsskattelov.

III. Lovforslagets virkninger.

Hovedformålet med det foreliggende lovforslag er — jævnsides med den i lejlovsforslaget indeholdte adgang til lejeforhøjelse — at skabe mulig-